

A FURT SE SEZNAMUJU...

ÁĚtvrtek, 29 listopad 2018

MALĀ• PIVO ZA 160,- KĀĚ .... UĀ½ NIKDY!!! - Teda, abych byl pĀ™esnej, v tĀ½ cenĀ› 160,- KĀ• byl i nĀjprstek kafe s nĀjprstky vody z kohoutku, co si poruĀ•ila babka. Bylo to zase prvnĀ- rande s dalĀjĀ- bĀjbou ze seznamky, po asi tĀ™ech vzĀjemnejch emajlech. Psala v inzerĀtu, Ā¾e nechce trĀivit VĀinoce i dalĀjĀ- mĀ›sĀ-ce, roky, sama, coĀ¾ mi pĀ™iĀjlo sympatickĀ½, a f sice z dĀjky, ale tĀ•¾ snad uĀjla.

VĀ½bĀ›r mĀ-sta setkĀjnĀ- jsem gentlemansky nechal na nĀ-, musim teĀ• dodat, Ā¾e nejen gentlemansky, ale i neprozĀ-ravĀ›. Vybrala renomovanou kavĀjrnou v centru Prahy. Nevim, proĀ• zrovna tu, nejspĀ-Āj to byla jedinĀj, o kterĀ½ vĀ›dĀ›la. TuĀjil jsem zhruba, co to bude obnĀjĀjet, ale uĀ¾ jsem to nechtĀ›l nĀ›jak korigovat.

TakĀ¾e pak setkĀjnĀ- venku; hned mĀ› ovĀjem zarazilo, kdyĀ¾ mĀ› do dveĀ™- kavĀjrnny hbitĀ› pĀ™edeĀjla a nacpala se tam pĀ™ede mnou. No ale budiĀ¾, zĀ™ejmĀ› nezkuĀjenĀj. Naopak zkuĀjenĀ› mĀ› pak pĀ™edeĀjla i v pĀ™ivolĀjnĀ- obsluhy. Pak nimirĀjnĀ- se v nĀjpojovym lĀ-stku kvĀli blbĀ½mu nĀjprstku kafe, jako by na tom nĀ›jak zĀjeĀ¾elo. Nemyslel jsem, Ā¾e tam jdeme kvĀli jejĀ-mu kafi. JĀj jsem zĀstal u jednoho malĀ½ho piva. Pivo bylo nedobrĀ½, jakoby vzĀtralĀ½, sklenice na okraji sladkĀj, zĀ™ejmĀ› od pĀ™edeĀjĀ½ limonĀjdy.

BĀjba uĀ¾ tĀ•¾ zvĀtralejĀjĀ-, no ale jakĀ¾takĀ¾ jeĀjtĀ› drĀ¾ela pohromadĀ›, jen mĀj zĀ™ejmĀ› potĀ-Ā¾e s prostatou, protoĀ¾e bĀ›hem hodiny si musela dvakrĀjt odbĀ›hnout. Jinak ta hodina probĀ›hla celkem oĀ•ekĀjvanĀ›, jen jsem si vĀjiml takovĀ½ jakoby ostrĀ¾itosti, nekoukĀjnĀ- do oĀ•Ā- pĀ™i hovoru a vzetĀ- vĀjĀ¾nĀ› mejch lehouĀ•kejch, evidentnĀ› srandovnĀ-ch, nadsĀjek.

Nojo, pochopitelnĀ›. Byla z Brna, teprve pĀj let v Praze, a to uĀ¾ jsem si kdysi dĀjvno vĀjiml i mockrĀjt ovĀĀ™il, Ā¾e MoravĀjci berou vĀjĀ¾nĀ› Ā›plnĀ› vĀjecho, vĀ•etnĀ› sebe samejch. NĀ›jak jim chybĀ- ten smysl pro srandu, pro dvojsmysl (nemyslim hned nĀ›jakou Ā•uĀ^aĀ•inku). Asi tak, jako kdyĀ¾ v americejch filmech se kaĀ¾dĀj sranda musĀ- doprovodit okamĀ¾itym vysvĀtlenĀ-m "to si dĀ›lĀj legraci".

Ale nic. TĀ™eba bych bĀjbu Ā•asem krapet vychoval.

JenomĀ¾e nevychovĀjim. Druhej den mi napsala, jak jsem skvĀ›j a bylo to se mnou bezva, ale Ā¾e si uvĀ›domila, Ā¾e se vlastnĀ› vĀbec seznĀjmit nemĀ›Ā¾e, je natolik vytĀ-Ā¾enĀj vnouĀ•atama, Ā¾e se jĀ- ani Ā•asu nedostĀjvĀj. Jednou vĀ›tou jsem jĀ- odpovĀ›dĀ›l, Ā¾e nechĀjpu, proĀ• se teda inzeruje, a uĀ¾ neodpovĀ›dĀ›la. JasnĀ›, byla to vĀ½mluva, prostĀ› jsem nezaujal.

PopravdĀ›, ani ona mĀ› zase nezaujala natolik, aby mi to snad, nedej bĀ¾Ā¾e, pĀ™iĀjlo lĀ-to.

Co mi ale pĀ™iĀjlo safraporcky lĀ-to, to bylo tĀ›ch, naprosto vyhozenejch, 160,- KĀ•, za kterĀ½ jsem vysrkal jedno malĀ½ nedobrĀ½ pivo. To kdybych ty prachy tady na Ā½iĀ¾kovĀ› hodil do kanĀjlu, vyĀjlo by to Ā›plnĀ› nastejno, jen bez cestovĀjnĀ- pĀ™ecpanejma tramvajema.

ProĀ•, probĀ›h, uplnĀ› kaĀ¾dĀj bĀjba po ĀjedesĀjtce vĀ½slovnĀ› prahne po setkĀjnĀ- jedinĀ› "u dobrĀ• kĀjvy"? A proĀ• mi pĀ™ipadĀj blbĀ½, navrhnout sejitĀ- se tĀ™eba jen na stanici, ke krĀjtkĀ½mu okouknutĀ- a nanejvejĀj ke krĀjtkĀ½mu projitĀ-? ProĀ• je mi hroznĀ› trapnĀ½, tĀ™eba hned po spatĀ™enĀ-, Ā™Ā-ct "sorry jako, mĀ›l jsem jinou pĀ™edstavu" a uĀjetĀ™it si

tak nejen prachy ale i zbytečně 1/2 kecy?

No, to snad teda zkusim a 3/4 zase zjara nebo v létě. Nebo taky v březnu. Ono je to stejné, pokud 1/2 naprt. Tak zas pátá, uvidim.

Ale ať tak, ať i tak, do pazlu v centru Prahy, na malá pivo a ubryndanej koflíček kafe za 160,- Kč (= 20 velkých akčních kozlů), má teda už nikdy nikdo nedostane. NĚ